Книга Суддів 13

Суддя Самсон: батьки й народження Самсона

1 Знову почали сини Ізраїля чинити, що було недобре в очах Господніх, і віддав їх Господь у
руки філістимлян на сорок років.
2 А був тоді один чоловік із Цори, з коліна Дана, на ім'я Маноах. Жінка його була неплідна й
бездітна.
3 Ангел Господній з'явився молодиці й сказав їй: “Оце ти неплідна й не маєш дітей, але ти
зачнеш і породиш сина.
4 Остерігайся ж, не пий ні вина, ні п'янючого напою, і не їж нічого нечистого.
5 Бо оце зачнеш і породиш сина; та щоб бритва не торкалась його голови, бо хлопчина цей
від материнської утроби буде посвячений Богові, і він зачне визволяти Ізраїля з рук
філістимлян.”
6 Пішла молодиця та й оповіла своєму чоловікові: “Прийшов до мене чоловік Божий. Вигляд
його був немов вигляд ангела Божого, вельми величний. Я й не питала його, звідки він, та й
імени свого він не звістив мені.
7 І промовив він до мене: Оце зачнеш і породиш сина; тож не пий ні вина, ні п'янючого напою,
й не їж нічого нечистого, бо хлопець буде посвячений Богові від материнської утроби аж до
дня своєї смерти.”
8 Тоді Маноах попросив Господа й мовив: “Благаю, Господи, нехай Божий чоловік, що його
прислав єси, прийде ще раз до нас та й навчить нас, як нам поводитися з хлопцем, що має
народитися.”
9 Почув Бог голос Маноаха, й ангел Божий прийшов ще раз до молодиці, коли вона сиділа на
полі; чоловіка ж її Маноаха не було з нею.
10 Молодиця побігла хутенько й оповіла про це своєму чоловікові, кажучи до нього; “Оце
явився мені чоловік, що недавно приходив до мене.”
11 Маноах метнувся за своєю жінкою й, прийшовши до того чоловіка, спитав його: “Чи ти той
чоловік, що розмовляв з моєю жінкою?” Відказав той: “Я.”
12 Маноах спитав: “Якщо справдиться слово твоє, то як нам поводитися з хлоп'ям і що нам з
ним робити?”
13 Відказав ангел Господній Маноахові: “Нехай Молодиця остерігається всього, що я сказав
їй.
14 Нехай не їсть нічого, що робиться з винограду, не п'є ні вина, ні п'янючого напою, нічого
нечистого нехай не їсть; усе нехай збереже так, як я звелів їй.”

15 Промовив тоді Маноах до ангела Господнього: “Ми бажали б, коли ласка, тебе затримати й почастувати тебе козенятком.”
16 Ангел же Господній відказав Маноахові: “Хоч би ти мене й затримав, не їстиму я твоїх харчів; коли ж хочеш принести всепалення, принеси його Господеві.” Маноах бо не знав, що то був ангел Господній.
17 Спитав Маноах у ангела Господнього: “Як тебе звати на ім'я? Бо як справдиться твоє слово, хочемо тебе вшанувати.”
18 І відповів йому ангел Господній: “Чого питаєшся про моє ім'я? Воно дивне!”
19 Тоді Маноах узяв козенятко й офіру та й приніс на камені Господеві, дивному в своїх вчинках. Маноах з жінкою дивились на те.
20 Коли полум'я знялось від жертовника до небес, знявся й ангел Господній разом з полум'ям жертовника. Побачивши те Маноах та його жінка, впали ниць до землі.
21 Та ангел Господній не з'явивсь більше Маноахові та його жінці. Зрозумів тоді Маноах, що то був ангел Господній.
22 І сказав Маноах жінці: “Напевно помремо, бо ми бачили Бога.”
23 А жінка йому: “Якби Господь хотів нас умертвити не прийняв би з рук наших усепалення й офіри, та й не дав би нам усього цього бачити й не дав би нам сьогодні таке почути.”
24 І породила жінка сина й дала йому ім'я: Самсон. Росло хлоп'я, й Господь благословив його.
25 І дух Господній почав сходити на нього в таборі Дана, між Цорою й Ештаолом.